

utrolig fodslæbende, og det er kun på grund af de lokale kontrolenheders konstante pres, at der overhovedet sker noget.

Så jeg vil opfordre hr. Erling Christensen til at forklare os, hvilket nyttigt resultat der egentlig skulle kunne komme ud af en sådan centralisering.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Med den ny fødevarerlov bliver det Folketingets og ministerens ansvar at få rammerne fyldt ud med hensyn til, hvor grænseværdierne skal være, hvilke kontrolresultater der skal offentliggøres, og hvordan offentliggørelsen af resultaterne skal finde sted.

Det er korrekt, at man ikke har fundet de vises sten endnu. Jeg mener, det vil være betydelig lettere, når vi får gennemført denne lov, hvor ansvaret bliver placeret ét sted, således at man ikke har alle disse medspillere på banen; for det er det, der har været problemet, at man har siddet og diskuteret det her med 32 kommunale interessentskaber.

Det, det handler om nu, er at få ansvaret for reglerne placeret ét sted, således at det handler om at gavne fødevarerne, få rene fødevarer. Det handler ikke om, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at få laveste fællesnævner; det drejer sig om at få den højeste fællesnævner, og det er derfor, vi i Socialdemokratiet støtter dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes ikke, man bliver meget klogere af de svar, der kommer fra Socialdemokratiets ordfører. Der bliver spurgt om, hvem det er, der har ansvaret for, at der i dag ikke eksisterer fælles regler for offentliggørelse af kontrolresultater, f.eks. med forhøjet bakterieindhold i hakket kød. Så bliver der bare sagt: Jamen, det skal samles ét sted.

Det er det da allerede. Der er da intet i vejen for, at man centralt fra ministeriets side havde udarbejdet regler og sendt ud til de kommunale kontrolmyndigheder og sagt: Sådan skal der offentliggøres. Det er bare ikke sket. Hvorfor skulle det ske bedre og anderledes ved, at man gør kontrollen statslig? Det savner jeg virkelig et svar på, og jeg tror ikke, der er noget svar. Det er bare blevet et mantra om, at alting løser sig, hvis man gør det statsligt. Men der er ingen

bagvedliggende argumentation, så vidt jeg kan høre.

De konkrete eksempler på uensartede afgørelser kan vi heller ikke få. Det virker meget tyndt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge, om det, hr. Erling Christensen har i tankerne, når han talte om uensartede afgørelser, var det, som jeg tror fru Lene Esperesen var fremme med i en tidligere debat, at man fra konservativ side var utilfreds med, at der var blevet offentliggjort analyser foretaget på restaurationer i Københavnsområdet. Det brød man sig ikke om, for så kunne kunderne jo se, at maden ikke var i orden.

Jeg vil godt spørge hr. Erling Christensen: Nu har man fra de lokale enheders side presset på for at få målt kimtallene i det hakkede kød, og det har været en kamp op ad bakke, hvor direktoratet ikke har været til at slæbe af sted. Så kommer man nu fra Socialdemokratiets side og siger, at det skulle være en fordel, at man centraliserer det, at det skulle være en fordel, at man fjerner dette lokale pres, som trods alt har ført til, at vi nu dog har fået målt, at vi nu har et forslag om offentliggørelse af resultaterne, og at vi nu har en diskussion. Det var ikke sket, hvis det ikke havde været på grund af presset fra de lokale enheder, for de centrale enheder og direktoratet er rigelig meget i lommen på de store lobbyister, de store fødevarer kæder.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Grundlæggende vil jeg sige her, at som vi også er bekendt med, er dette jo ikke spørgsmålet om at være i lommen på nogen, det er ikke et spørgsmål om, at det kun er den ene side, der støtter det lovforslag her. Det er også – som vi ved – seks organisationer, detailhandelen og forbrugerinteresser, der går ind og støtter dette lovforslag, fordi man er interesseret i at få ansvaret placeret ét sted.

Og her drejer det sig ikke om fra Folketingets talerstol at kritisere den kontrol, som man i øvrigt har, og som er anerkendt også i forbindelse med vores eksport. Det, det handler om her, er at gøre det mere gennemskueligt, og det, det handler om, vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen, er også at få den kontrollov fra 1996 bedre implementeret. Det vil jeg gerne medgive. Og det mener jeg, og det mener vi i Socialdemokra-